

DYKTATURA (4) *sb f*

di- (3), dy - (1); -k- (3), -c- (1).

Oba a jasne.

sg N dyktatura (1). ♦ A dyktaturę (3).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

W dawnym państwie rzymskim: władza, urząd dyktatora [dictatura – urząd dyktatorów Mącz 86d; rzędy nawyższe w Rzeczypospolitej – dictatura, dictatoris dignitas Cn s.v. rządca, rządziciel, sprawca] (4) : BielKron 120v; Stądże ná on čás wzięli [Rzymianie] od pługá Cyntynatá ná diktaturę/ iáko tego kthory pracey przywykł y nie omylił fie ná nim. BielSpr 2; Confulatus był nawyższy [!] w Rzymie vrząd czału pokoiu, ktory zawždy dwa na ieden rok łpołem trzimáli. Zás czału trudney woyny wyższy vrząd był Dictatura. ModrzBaz 43v marg; C. Iulius Cezarz wzgárdził też łobie podaną powagę Krolewfką/ áże Dikaturę przyiął/ przetho áby thym mniej miał łobie nienawifnych. Phil Q.

JW